

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců Mgr. Lenky Krupíčkové a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Nejvyšší správní soud**, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 23. 1. 2019, č. j. 62 A 7/2018 - 26,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností ze dne 18. 2. 2019 se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného usnesení Krajského soudu v Brně, jímž byly odmítnuty jeho žaloby proti usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 10. 2017, č. j. 10 As 318/2017 - 13, ze dne 14. 11. 2017, č. j. Vol 46/2017 - 20, ze dne 8. 11. 2017, č. j. 6 As 352/2017 - 8, ze dne 16. 11. 2017, č. j. 5 As 305/2017 - 17, ze dne 16. 11. 2017, č. j. 9 As 389/2017 - 53, ze dne 16. 11. 2017, č. j. 9 As 396/2017 - 14, a ze dne 15. 11. 2017, č. j. 6 As 359/2017 - 13.

[2] Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost je nepřipustná. Rozhodnutí soudů vydaná v soudním řízení nejsou rozhodnutími správních orgánů v oblasti veřejné správy, a proto nemohou být přezkoumávána ve správním soudnictví (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 3. 2017, č. j. 10 As 95/2017 - 10, ze dne 11. 4. 2017, č. j. 4 As 72/2017 - 10, ze dne 4. 5. 2017, č. j. 10 As 125/2017 - 11, ze dne 9. 11. 2017, č. j. 4 As 216/2017 - 13, či ze dne 29. 11. 2017, č. j. 7 As 359/2017 - 17).

[3] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost bez dalšího odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“), ve spojení s § 120 téhož zákona.

[4] S ohledem na nepřipustnost kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud nemohl zabývat námitkami v ní obsaženými včetně namítané podjatosti soudců Krajského soudu v Brně (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 1. 2017, č. j. 8 As 1/2017 - 10,

ze dne 26. 1. 2017, č. j. 8 As 7/2017 - 8, ze dne 30. 3. 2017, č. j. 1 As 126/2017 - 9, atp.). Z procesní opatrnosti soud dodává, že důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci, resp. v jeho rozhodování (viz např. usnesení ze dne 17. 7. 2014, č. j. Nao 232/2014 - 18, nebo ze dne 21. 10. 2014, č. j. 8 As 136/2014 - 67).

[5] Co se týče podnětu k zahájení kárného řízení se soudci Krajského soudu v Brně, kteří ve věci rozhodovali, Nejvyšší správní soud dodává, že je sice kárným soudem podle § 3 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů, kárné senáty tohoto soudu však rozhodují až o kárných návrzích podaných kárnými navrhovateli. Tím stěžovatel není. Návrh na zahájení kárného řízení jsou oprávněny podat pouze osoby taxativně vyjmenované v § 8 odst. 2 téhož zákona. Proti soudci soudu nižšího stupně jednajícího ve věcech patřících do pravomoci soudů, v nichž je Nejvyšší správní soud vrcholným soudním orgánem, je návrh na zahájení kárného řízení oprávněn podat i předseda Nejvyššího správního soudu. Kárným navrhovatelem ve věci kárné odpovědnosti soudce krajského soudu je však v první řadě předseda daného krajského soudu. Má-li proto stěžovatel za to, že se v jeho věci soudci krajského soudu svým jednáním dopustili kárného provinění, je třeba především uplatnit podnět u předsedy Krajského soudu v Brně, který je v tom případě kompetentní k dalšímu postupu (srov. usnesení ze dne 31. 8. 2016, č. j. 8 As 193/2016 - 13).

[6] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. března 2019

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu